

## مقدمه:

روند پرشتاب تحولات سیاسی، چهره جهان سرمایه را آشفتته ساخته است. پایه‌های سست اقتصاد جهانی هر از چند گاهی، به موازات تعمیق بحران، به لرزه درمی‌آیند. تنش روزافزون میان قطب‌های هیرارشی قدرت نظم موجود به سان جدال گرگ‌های در حال احتضار، آتش جنگ‌های ملی و منطقه‌ای را همچنان شعله‌ور نگاه داشته است. دولت‌ها برای مواجهه با حدت‌یابی مبارزه طبقاتی در پی چاره‌جویی و اتخاذ شیوه‌های جدید مهار و سرکوب هستند. در این جهان متلاطم، در عصر رسانه و رایانه، روزنامه، رادیو و تلویزیون، ماهواره و اینترنت چونان شریان‌هایی سموم زهرآگین و تخریب‌کننده افکار طبقه حاکم را به اذهان عمومی تزریق می‌کنند.

جنبش سیاسی پرولتری که پس از اوج‌یابی مبارزه طبقاتی سال ۱۹۶۸ در اروپا جانی تازه گرفت، کماکان رشد بطئی را تجربه می‌کند. احزاب و سازمان‌های پرولتری هنوز قادر نگشته‌اند تا پرچم مارکسیسم انقلابی و سنن مبارزه کمونیستی را از میان انبوه آوار تحریفات چپ سیاسی سرمایه (استالینیسم، مائوئیسم، و تروتسکیسم) برافرازند. کش و قوس این جهان پر آشوب، نیازهایی بس بزرگتر و اساسی‌تر را در پیش روی پرولتاریای جهانی نهاده است. نیازهایی که بی‌حضور حزب جهانی پاسخ نخواهند یافت.

ایران، همچون دیگر کانون‌های بی‌ثبات سرمایه‌داری پیرامونی، منظره‌ای است از این نظم سست‌بنیاد. تاخت و تاز آلترناتیوهای طبقه حاکم برای مهار و مبدل ساختن امواج اعتراضات کارگری به سیاهی لشکر در جدال قدرت، این منظره را بس غم‌انگیز کرده است. رقابت مرگبار فراکسیون‌های بورژوازی در جنگ قدرت، فضای سیاسی جامعه را به تسخیر خود درآورده و عدم آمادگی پرولتاریا در سطح جهانی و ملی و غیاب سازمان سیاسی کارگران، جباران مذهبی و احزاب راست و چپ سرمایه را فرمانروایان بلامنزاع میدان ساخته است.

در سوی دیگر، ایده‌های چپ پروروسی، ایدئولوژی استقلال ملی، اندیشه‌های ضدکارگری مائوئیستی و استالینیستی عناصر اصلی تفکرات، هویت و اهداف جنبش چپ ایران را رقم می‌زنند. در چنین فضایی، سخن راندن از سنن و مبارزه کمونیستی، توهین به مقدسات و نفی بدیهیات پذیرفته‌شده است. وقوف بر دشواری‌های گریزناپذیر چنین فضایی است که ما را وامی‌دارد تا به رغم اوضاع حساس کنونی در برابر گام‌های کند و ناچیز پیک انترناسیونالیستی سرفروآوریم و وظیفه مبرم اشاعه اندیشه‌ها و مواضع کمونیستی را در مقابل «سوسه» حضور سریع در «صحنه» پاس بداریم. ما البته که برای ابراز وجود سیاسی طبقه‌مان در میدان نبرد می‌کوشیم، اما این ابراز وجود می‌بایست بصورت رشد و تکوین واقعی جنبشی باشد که ما از آن برخاسته‌ایم. کمونیست‌های انترناسیونالیست نمی‌توانند و مجاز نیستند تا به شیوه اکتیویستی «چپ‌ها» جمع‌های کوچک خود را جانشین جنبش یک طبقه سازند. به وارونه، جریان پرشتاب وقایع ما را بر آن می‌دارد تا جهت گروه‌بندی کمونیستی در جنبش کارگری ایران کوشش بیشتری کنیم.

سیمای سیاسی ایران امروز با هیاهوی کرکننده بورژوازی ایران و متحدان بین‌المللی‌اش درباره جدال‌های جناح‌های حکومت اسلامی ترسیم گشته است. در این شماره از نشریه تلاش به عمل آمده تا تصویر عینی‌تری از چهره مسخ‌شده

تحولات سیاسی ایران ارائه گردد. «کشمکش جناح‌ها و جبهه سوم در ایران» به چگونگی آرایش نیروها و طبقات در شرایط کنونی ایران می‌پردازد.

«جنايات جباران مذهبی و ترازنامه ضدکارگری اپوزیسیون» عنوان مقاله دیگری است که به مواضع کمونیست‌ها در قبال ترورها و رخدادهای اخیر ایران شفافیت بیشتری می‌بخشد.

پناهنده شدن عبدالله اوجلان به ایتالیا حزب کارگران کردستان ترکیه را تبدیل به موضوع بحث روز نمود. «پ.پ.ک. علیه طبقه کارگر» عنوان مقاله‌ای است که ضمن توضیح ماهیت این حزب صحت موضع کمونیست‌های چپ در قبال جنبش‌های ملی را خاطر نشان می‌سازد.

با انتشار مقاله آگاه‌گرانه «اتحادیه مستقل کارگران به روایت چپ»، شاهد کاهش ناگهانی فعالیت کمپین‌های حمایتی چپ در این زمینه بودیم. اما در این میان تروتسکیست‌ها خود را در شرایطی یافتند که به ناگزیر درصدد توضیح عملکرد خود و دفاع از کارنامه جنبش تروتسکیستی در ایران برآمدند. در مقاله «حقیقت بر پیشخوان تروتسکیست‌ها» جوهر ضدانقلابی این دفاعیه و تحریفات حیرت‌آور آنها در حوزه اطلاع‌رسانی بر ملا گشته است.

به روال حرکت تائکونی، ترجمه مقالات «اتحادیه‌ها علیه طبقه کارگر» و «ملت یا طبقه» را نیز در اینجا پی‌گرفته‌ایم. در این بخش از مبحث «اتحادیه‌ها علیه طبقه کارگر» حول شیوه‌های مقابله اتحادیه‌ها با جنبش کارگری تامل می‌گردد. همچنین علل ناتوانی سبک کار اتحادیه‌ای و سندیکالیسم انقلابی در ارائه یک بدیل انقلابی بطور فشرده بیان می‌شود.

در ادامه مقاله «کمونیست‌ها و مسئله ملی» نقش جنبش‌های رهائیبخش ملی و چگونگی واکنش لوکزامبورگ و بوردیگیست‌ها در قبال نظرات لنین مورد بحث قرار می‌گیرد.

باشد تا این شماره از نشریه نیز گام کوچکی در راستای فراهم‌سازی زمینه‌های یک گروه‌بندی کمونیستی در جنبش کارگری ایران گردد.

**پیک انترناسیونالیستی**

**دی‌ماه ۱۳۷۷**